SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 14. szám | 1953 augusztus 10 | Ára 40 fillér

„Minden kommunista, pártunk minden tagja, népnevelőink, agitátoraink, a DISZ ifjúságának százezrei, a szakszervezetek másfélmilliót számláló dolgozói lépjenek sorompóba, végezzenek jó felvilágosító munkát, leplezzék le, szigeteljék el az ellenséget, s példamutatásukkal biztosítsák az új célkitűzéseink teljes sikerét!"

(Rákosi elvtársnak a budapesti pártaktíva ülésén elmondott beszédéből.)

A szegedi aspiránsok tudományos munkája

A felszabadulás előtt vajmi keveset törődtek az ifjú tudósok képzésével. Úgy gondolták, mindenkinek magánügye, hogy meg tudjon szerezni a tudományos kutatáshoz szükséges különleges képzettséget. Legtöbb tudósunk nagyon nehéz körülmények között szerezte meg. Sokan évekig vállaltak díjtalan gyakornoki munkát valamelyik egyetemi intézetben, hogy az idősebb kutatóktól ellessék a tudományos munkához szükséges metódikát, hogy használhassák az intézet könyvtárát és kísérleti felszerelését. A régi doktori cím a legtöbb helyen formális volt, nem jelentette azt, hogy viselője felkészült a tudományos kutatásra.

Gyökeresen megváltozott ez a helyzet népi demokráciánkban. Az a nagy megbecsülés, amiben dolgozó népünk a tudományos kutató munkát részesíti, egyebek között abban is megmutatkozik, hogy Népköztársaságunk létrehozta az aspirantura intézményét. *Aspiránsoknak elsősorban olyan egyetemet végzett fiatalok jelentkezhetnek, akik a tudományos kutatáshoz hajlamot érznek, de olyan dolgozókat is felvesznek aspiránsnak, akik a termelő munka során mutatták meg a tudományos kutatásra való képességüket.* Az aspirantúrára való felvételről alapos vizsga után dönt a Tudományos Minősítő Bizottság, amely a továbbiakban is a legfőbb szerve az aspiránsok tudományos kiképzésének. *Az aspiránsok felkészülési ideje a tudományos kutató munkára három év; ezalatt 1100.— Ft-tól kb. 2000 Ft-ig terjedő ösztöndíjat kapnak. A legkiválóbb tudósok vezetése alatt készülnek fel az önálló kutató munkára, alaposan átgondolt munkaterv szerint. A Tudományos Minősítő Bizottság gondoskodik arról, hogy a marxizmus-leninizmus tudományában és az orosz nyelvben alapos kiképzést kapjanak, hogy későbbi tudományos munkájuk ideológiailag is jól megalapozott legyen és az élenjáró szovjet tudomány segítségét is felhasználhassák azáltal, hogy eredetiben tanulmányozhassák a szakterületükre eső szovjet tudományos munkákat.* Szakterületük, a marxizmus-leninizmus és az orosz nyelv elsajátításáról egy-két vizsgán tesznek tanúságot; majd elkészítik kandidátusi értekezésüket és az abban foglalt tudományos állításokat nyilvános vitán megvédik. Ha mindezt a próbát sikerrel megállják, akkor a tudományok kandidátusának megbecsült címéről kapnak oklevelet.

A szegedi egyetemeken jelenleg 15 aspiráns készül fel a tudományos kutató munkára a legkiválóbb Kossuth-díjas akadémikusok, vagy akadémiai levelező tagok vezetésével. A Bolyai Intézetben dolgoznak Szőkefalvi-Nagy Béla professzor vezetésével Fodor Géza, Pintér Lajos és Pukánszky Lajos aspiránsok, az előbbi mértékelmélettel és valós függvénytannal foglalkozik, az utóbbiak funkcionálanalizissel; továbbá Rédei László professzor vezetésével Kertész Andor és Steinfeld Ottó aspiránsok, mindketten absztrakt algebrával foglalkoznak. A Belgyógyászati Klinikán Hetényi Géza professzor vezetésével Böszörményi Ernő aspiráns az ízületi gyulladás keletkezésével, Jávor Tibor aspiráns a gyomor kórélettanával, Tényi Mária aspiráns a koszorúerek megbetegedéseivel, Varró Vince aspiráns pedig a gyomor-bélrendszer megbetegedéseivel foglalkozik, az első kettő kórélettani szempontból, a másik kettő pedig belgyógyászati szempontból. A Kísérleti Fizikai Intézetben Budó Ágoston professzor vezetésével Ketskeméty István és Szöllősy László aspiránsok a molekula-fizika kérdéseit tanulmányozzák. A Szervetlen Kémiai Intézetben Szabó Zoltán professzor vezetésével Gál Dezső és Száva József aspiránsok reakciókinetikával foglalkoznak; az előbbi különösen a szénhydrogének oxidációja, az utóbbi a robbanóanyagok bomlása körében. A Szerves Kémiai Intézetben Fodor Gábor professzor Koczka Károly aspiráns munkáját vezeti, aki szerves vegyületek sztereokémiájával foglalkozik. A Mikrobiológiai Intézetben Ivánovics György professzor vezetésével Alföldi Lajos aspiráns dolgozik; résztvett Ivánovics professzornak a vészes vérszegénység gyógyítására szolgáló vitamin-injekció előállítására vonatkozó kísérleteiben, jelenleg pedig a baktériumokat pusztító ú. n. bakteriophagokkal foglalkozik. Ezenkívül Fodor professzor is, Ivánovics professzor is egy-egy levelező aspiráns munkáját is irányítja.

Amint látjuk, a szegedi egyetemeken dolgozó aspiránsok szakterülete széles skálát ölel fel a legelvontabb elméleti kérdésektől a termelést, vagy az ember egészségét közvetlenül szolgáló gyakorlati problémákig. Közvetve azonban természetesen az elméleti kérdések megoldása is a szocializmus legfőbb értékének, az embernek jólétét szolgálja.

Az aspiránsok legnagyobb része beváltotta azokat a reményeket, amelyek alapján Népköztársaságunk oly nagy támogatásban részesítette tudományos munkára való felkészülésüket. *Különösen kiemelkednek Böszörményi Ernő és Ketskeméty István aspiránsok, akik valamennyi vizsgájukat jeles eredménnyel tették le.* Viszont sajnálatos, hogy Koczka Károly aspiráns, aki szakmai vizsgáit ugyancsak jeles eredménnyel tette le és az orosz nyelvből is megállta a helyét, marxizmus-leninizmus tanulmányozását elhanyagolta. *Kertész Andor aspiráns a Bolyai János Matematikai Társulat Grünwald Géza pályázatán második díjat nyert, Varró Vince és Alföldi Lajos aspiránsok akadémiai jutalmat kaptak, utóbbit a DISZ „Dicsőség Könyvébe" is beírták kiváló tudományos eredményeiért.* Aspiránsaink közül többeknek megjelent tudományos dolgozatuk, e téren kiemelkednek Kertész Andor négy dolgozattal és Varró Vince három dolgozattal.

Az aspiránsok legnagyobb része résztvesz az egyetemi oktatómunkában is heti 2—3 órás gyakorlat vezetésével. Vannak azonban, akik ennél jóval nagyobb mértékben vesznek részt az oktató munkában. Így Kertész Andor heti 7 óra előadást tartott a debreceni egyetemen, Száva József heti 6 óra előadást Budapesten és emellett még heti 3 óra gyakorlat vezetésében vett részt; igen magas még Gál Dezső és Ketskeméty István oktatási elfoglaltsága is. A jövő tanévben ezek az aspiránsok tudományos fejlődése érdekében feltétlenül változtatnia kell. Nagyon helyes a Tudományos Minősítő Bizottságnak az az intézkedése, hogy aspiránsi munkájának első évében senki sem végezhet a jövőben oktatási munkát.

Pártunkat is az a szempont vezeti, hogy az aspiráns legfontosabb teendője a tudományos pályára való felkészülés, amikor az aspiránsokat csak a pártoktatás keretében veszi igénybe társadalmi munkára. Ez a munkájuk nemhogy hátráltatná a tudományos kutatásra való felkészülésüket, hanem segíti is, amennyiben a marxizmus-leninizmus tudományának még behatóbb tanulmányozására készteti őket. Nem helyes azonban, hogy az aspiránsok egyrésze másirányú társadalmi mnukát is végez, így például Tényi Mária szakszervezeti bizalmi funkciót tölt be.

Kormányzatunk azzal, hogy az aspiránsok részére anyagi gondoktól mentes felkészülési időt biztosít tudományos munkájukra a legkiválóbb tudósok vezetése mellett az évről-évre fejlődő tudományos intézetekben, nagy szolgálatot tesz a tudós utánpótlás ügyének. *Helytelen azonban, hogy a kísérleti munkát végző aspiránsok munkájának támogatására még mindig nem biztosítottak a megigért laboránsokat és így az aspiránsok kénytelenek sokszor pepecselő munkát is végezni.* Az aspiránsok fejlődése érdekében kívánatos volna az egyetemi intézeteknek külföldi könyvek és folyóiratok beszerzésére szolgáló, ebben az évben nagyon szűkre szabott devizakeretét felemelni.

A következő félévben 5 aspiráns végez egyetemeinken. Biztosak vagyunk benne, hogy mint a tudományok kandidátusai, dolgozó népünk érdekében végzett kiváló tudományos munkával fogják meghálálni azt a támogatást, amit aspiránsi éveik alatt élveztek.

Kalmár László
a matematikai tudományok doktora

A dolgozó nép alkotmánya

«A nagy Szovjetunió fegyveres ereje felszabadította országunkat a német fasiszták igája alól, szétzúzta a földesurak és nagytőkések népellenes államhatalmát, megnyitotta dolgozó népünk előtt a demokratikus fejlődés útját» — állapítja meg a Magyar Népköztársaság Alkotmányának bevezetése. Amint kilenc éves fejlődésünk bizonyítja, élni tudtunk a felszabadulás adta lehetőségekkel, a szabadsággal. Nehéz harcok árán kiszorítottuk a volt uralkodó osztályok maradványait a hatalomból, visszavertük a nemzetközi reakció és belső ellenség támadásait; harcoltunk és harcolunk mindenfajta kizsákmányoló elemek s azok ügynökei, kémek, hazaárulók ellen. E harcok során és eredményeként vehette kezébe a hatalmat a magyar dolgozó nép s teremthette meg pártunk vezetésével szocializmust építő államát.

A felszabadulás előtt a tőkések és nagybirtokosok kezében volt a hatalom: a munkások sorsát a nyomor, üldöztetés, hajcsárok zsarnokoskodása, a munkanélküliség jellemezte. A falu legsötétebb tudatlanságban, elmaradottságban, nyomorban élt, a magyar paraszt igavonó módjára dolgozott hajnaltól napestig a botosispánok felügyelete mellett, a csendőrök terrorjától megfélemlítve. A régi Magyarország elmaradott ország volt, az amerikai, angol és német imperialisták gyarmata, de az ország urai ezzel mitsem törődtek, sőt uralmuk fenntartása érdekében egymásra uszították, félrevezették a dolgozó tömegeket.

Ezeket az állapotokat akarták visszaállítani a felszabadulás után Nagy Ferencék, Rajkék, Grószék és bandáik, akik a magyar nép szabadságára, függetlenségére támadtak. Kísérleteik azonban kudarcba fulladtak és bukásra vannak ítélve, mert országunk végérvényesen a magyar dolgozó népé lett; amely törvénybe iktatta, hogy megvédi hazánk függetlenségét és méltóságát minden imperialista támadással szemben. A Magyar Népköztársaság **«...védi a magyar dolgozó nép szabadságát és hatalmát, az ország függetlenségét, harcol az ember kizsákmányolásának minden formája ellen...»**

A szocializmus építése terén elért sikereink, a hatalma visszaállítására törekvő külső és belső ellenség felett aratott győzelmeink lehetővé és szükségessé tették, hogy ezeket az eredményeket törvényben rögzítsük s ezzel is meghatározzuk és biztosítsuk továbbhaladásunk útját. A Magyar Dolgozók Pártja programmnyilatkozata leszögezte: **»A párt szükségesnek tartja a népi demokrácia alaptörvényének megalkotását, hogy az állampolgárok jogait és kötelességeit, az állami, gazdasági és társadalmi rend alapvető változásait, a magyar köztársaság népi jellegét a törvény erejével, alkotmányban szentesítsük.«** Pártunk iránymutatásai alapján így jött létre 1949 augusztusában a Magyar Népköztársaság alkotmánya.

Az alkotmány, az alaptörvény kifejezi az illető állam társadalmi, gazdasági és állami rendjét, rögzíti az állampolgárok alapvető jogait és kötelességeit, tehát abban kifejezésre kell jutnia az illető állam jellemző sajátosságainak. A szocialista államok — a Szovjetunió és a népi demokráciák — alkotmányaikban maradéktalanul tükröződnek is ezen államok sajátosságai, világosan kifejezésre jut az illető államban lévő osztályoknak az állam vezetésében elfoglalt helye, az osztályok kölcsönös viszonya. A mi alkotmányunk is félreérthetetlenül kimondja: **«A Magyar Népköztársaság a munkások és dolgozó parasztok állama... A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé...»** (2. §.) A mi Alkotmányunk is meghatározza a gazdasági rend alapját. Meghatározza az államhatalmi, államigazgatási szervek, bírói és ügyészi szervek, az egész államapparátus felépítését, lerögzíti az állampolgárok jogait és kötelességeit, (45—61. §.) ugyanakkor gondoskodik a jogok gyakorlásának anyagi feltételeiről.

Bár a burzsoa állam alkotmánya is az állam társadalmi, gazdasági és állami rendjét írja körül és az állampolgárok kötelességei mellett azok jogait is kinyilatkoztatja, mégsem tükrözi az illető államokat ténylegesen jellemző vonásokat. A burzsoázia arra törekszik, hogy elleplezze államának valódi osztálytartalmát s azt mint «osztályok felett álló» intézményt tüntesse fel. A burzsoá alkotmány a tőkés magántulajdon védelmét szolgálja, a kizsákmányolás korlátlan lehetőségét igyekszik biztosítani. A burzsoá alkotmányokban olvashatunk az állampolgárok jogairól is, mely őket »nemre és bőrük színére való tekintet nélkül« megilleti. Ezek a jogok azonban a burzsoá államban csak papiron maradnak, illetve csak a kiváltságosakat illetik meg.

Mit jelent a munkásosztály számára a sajtószabadság papir és nyomda nélkül, mit jelent a francia, olasz, amerikai munkásoknak a gyülekezési szabadság a rendőrosztagok, fasiszta alakulatok ellenőrzése, a lelkiismereti szabadság, az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság gyalázatos működése mellett? A négerlincselések sem azt bizonyítják, hogy a gyakorlatban is emgvalósulna az amerikai alkotmány!

A szocialista állam alkotmányában nincs szükség arra, hogy elhallgassa a meglévő osztályerőviszonyokat, nyiltan kifejezésre juttatja, hogy a többség uralma alkotja állama alapját s a többség érdekeit képviseli. A mi Alkotmányunk is a dolgozó nép által elért eredményeket bástyázza körül, a dolgozók érdekeit védi. Magán viseli a szocialista alkotmányok jellemvonásait, figyelembe véve Sztálin elvtárs útmutatását: **«Az alkotmányt nem szabad összetéveszteni a programmal... Amig a programm arról beszél, ami még nincs meg, amit még el kell érni és ki kell harcolni, addig az alkotmánynak arról kell beszélnie, ami már megvan, amit már most, a jelenben elértünk és kiharcoltunk. A programm főleg a jövőre vonatkozik, az alkotmány a jelenre...«** Természetesen ugyanakkor, amikor Alkotmányunk az ország gazdasági és társadalmi szerkezetében végbement alapvető változásokat fejezi ki, **»...helyenként, a már elért eredmények csoportosításából önként adódik bizonyos utalás a jövő fejlődésére, mint ahogy a fiatal fa is sejteti, hová veti árnyékát, ha kiterebélyesedik.» (Pl.: «a Népköztársaság megvalósítani törekszik a szocializmus elvét: mindenki képességei szerint.«)**

Alkotmányunk — mint a többi szocialista alkotmány — államunk területén élő minden nemzetiség számára biztosítja az anyanyelvén való oktatást és a nemzeti kultúra ápolásának lehetőségét; menedékjogot ad azoknak az idegen állampolgaroknak, akiket demokratikus magatartásukért üldöznek. Alkotmányunk **»kihangsúlyozza a haladás nemzetközi összefüggéseit és ezért őszintén nemzetközi, internacionalista.«**

Szocialista államunk alkotmánya határozottan leszögezi az állampolgárok jogait és kötelességeit. A Magyar Népköztársaság biztosítja polgárai számára a mnukához való jogot, a dolgozóknak a pihenéshez és üdüléshez való jogát, a művelődéshez való jogot, a polgárok lelkiismereti szabadságát és a vallásszabadság gyakorlásának jogát, a szólásszabadságot, a sajtó és gyülekezési szabadágot, az egyesülési jogot, biztosítja a polgárok személyi szabadságát és sérthetetlenségét, a levéltitok és a magánlakás tiszteletben tartását. Alkotmányunk leszögezi, hogy **» Magyar Népköztársaság polgárai a törvény előtt egyenlők és egyenlő jogokat élveznek,«** ugyanakkor szigorúan büntetni rendeli a polgárok bármilyen hátrányos megkülönböztetését nemek, felekezetek, vagy nemzetiségek szerint. Népköztársaságunk biztosítja, hogy ezek a jogok ne csak papiron maradjanak, mint a burzsoá államokban, hanem intézkedik azok gyakorlásához szükséges eszközökről is.

Senki sem vonhatja kétségbe, hogy a munkanélküliség megszüntetése, szanatóriumok, üdülők hálózata, az iskolák, egyetemek egyre szaporodó száma, falvaink villannyal, telefonnal, rádióval, mozival való ellátása mind-mind e jogok gyakorlásának előfeltételeit teremtik meg. A törvényesség védelme, az új ügyészi szervezet létrehozása az állampolgárok személyes szabadságának, érdekeinek legmesszebbmenő védelmét jelentik.

Alkotmányunk első helyen említett sajátosságából következik, hogy idővel szükségessé válik annak módosítása, természetesen csak így tud megfelelni annak a követelménynek, hogy az eredményeket rögzítse le.

Szocialista államokban és kapitalista államokban egyaránt találkozunk alkotmánymódosításokkal. A kétféle alkotmánymódosítás között azonban alapvető különbség van. Az Alkotmányban lefektetett alapelvekre, az abban lerögzített eredményekre támaszkodva fejlesztettük tovább népi demokratikus államunk szervezetét és jogrendszerét. Ennek megfelelően hajtottunk végre módosításokat Alkotmányunkban.

Ezzel szemben a burzsoá államok módosítják ott és akkor alkotmányukat, ahol és amikor a meglévő alkotmányos formák mellett veszélyeztetve látják uralmukat. Az alkotmánymódosítás ezekben az országokban a dolgozók félrevezetésének eszköze s helyzetük további roszabbodásához vezet.

Népköztársaságunk alkotmányának létrehozása népi demokratikus államhatalmunk megerősödésének kifejezése volt. A dolgozók széles rétegeinek bekapcsolása az államigazgatásba, a helyi tanácsok létrehozása újabb és újabb lépés volt előre államhatalmunk demokratizálása útján. Államunk vezető helyeire állított munkások tízezrei tesznek tanúságot arról, hogy milyen mélyen igazak Alkotmányunk szavai: **»A nép demokratikus egységére támaszkodó és élcsapata által irányított munkásosztály az állami és társadalmi tevékenység vezető ereje.«**

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának határozata a hős koreai nép megsegítésére

A koreai fegyverszünet aláírásával a Szovjetunió vezette béketábor történelmi jelentőségű győzelmet aratott. A hároméves véres háború ideje alatt a magyar nép többször kifejezte testvéri együttérzését a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a hősiesen harcoló koreai nép iránt.

Most, amikor a koreai nép előtt a lerombolt ország gazdasági újjáépítésének, a falvak és városok helyreállításának nagy feladata áll, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa baráti segítségével ad kifejezést a magyar nép újabb együttérzésének. Ezért elhatározta, hogy a Magyar Népköztársaság a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságnak a békés élet megteremtésének előmozdítására még ebben az évben gépeket, ipari felszereléseket, műszereket, fogyasztási iparcikkeket szállít, továbbá különféle technikai segítséget nyujt a lerombolt városok és falvak felépítéséhez, az ipari üzemek helyreállításához, a sokat szenvedett koreai nép életviszonyainak mielőbbi megjavításához. (MTI)

Felavatták most végzett fiatal orvosainkat

Első ötéves tervünk keretében az Orvostudományi Egyetem az elmúlt napokban 82 új orvost adott dolgozó népünknek. A most avatott orvosok tanulmányaikat államunk igen sokoldalú támogatásával végezték. Ezt most végzett orvosaink meg is értették s igyekeztek orvosi oklevelüket minél jobb tanulmányi eredménnyel kiérdemelni.

A most végzett 82 új orvos közül orvosi oklevelét 4 kitűnő, 12 jeles, 33 jó, 23 közepes eredménnyel szerezte meg és csak 10 az elégséges érdemjeggyel avatottak száma.

A felavatott fiatal orvosok között már ott látjuk szép számmal munkásosztályunk és dolgozó parasztságunk gyermekeit.

Az 1952/53-as tanévben végzett orvosaink oklevelükkel együtt megkapták kinevezésüket és munkakönyvüket is.

Az új orvosok közül 17 az egyetem klinikáira és tudományos intézeteihez, a többiek pedig kórházak különböző osztályain, illetve általános orvosként fognak hivatásuknak megfelelő munkakört ellátni, ki-ki a saját maga által választott szakterületen.

Az új orvosjelöltek meghatódva álltak az egyetem tanácsa előtt, de szemükből a biztos jövő tudata sugárzott.

Az elmult rendszer alatt is voltak orvosi avatások. Az orvosi diploma megszerzése azonban egyáltalán nem jelentett a felavatottak részére biztos kenyeret. Még élénken emlékezetemben él az elmult népellenes rendszer azon körülménye, hogy diplomás emberek, így orvosok is állás nélkül tengődtek és sokszor szakképzetlenül kellett kimenniök az orvosi gyakorlatba, hogy az úgynevezett privát praxisból biztosítsák mindennapi kenyerüket, mert klinikára, vagy kórházi osztályra legfeljebb csak díjtalan minőségben juthattak. Nem is beszélve arról, hogy fizetéstelen állásba kerüléshez is nem egyszer magas állásban levők protezsálása volt szükséges. S ha valaki valami úton-módon be is jutott a klinikára, hosszú éveket kellett ott eltöltenie, míg fizetéses állásba került és családot alapíthatott.

Az elmúlt rendszer bűneit és ezzel szemben kormányzatunk gondoskodását csak az tudja igazán megérteni, aki átélte a Horthy-korszak orvosának sorsát és aki jelenleg kormányzatunk bőkezű juttatásainak élvezője.

Rákosi elvtárs legutóbbi beszédében és Nagy Imre elvtárs az új kormányprogrammban félreérthetetlenül meghatározták értelmiségünknek társadalmunkban elfoglalt helyét.

Mind Rákosi elvtárs, mind Nagy Imre elvtárs határozottan megjelölték azt az utat is, amelyen értelmiségünknek tovább kell haladnia. Ez az út nem lehet más, mint a szocializmus útja. Ezt vessék fiatal orvosaink is jól emlékezetükbe. Ne felejtsék el soha, hogy amit most kaptak s mindaz, amit pártunk és kormányzatunk eddig az egészségügyi dolgozók, így az orvosok érdekében is tett, az dolgozó népünk igen nehéz és áldozatkész munkájának a gyümölcse.

Az orvosi oklevél komoly feladatokat ró új orvosainkra. Viszonzásul dolgozó népünk áldozatkész gondoskodásáért, fiatal orvosaink azon a poszton, ahová most kormányunk állítja őket, eredményes gyógyító, oktató és tudományos munkát kell végezniök. Csakis komoly és megfeszített munkával bizonyíthatják be, hogy valóban méltóak pártunk és kormányunk, dolgozó népünk megbecsülésére.

Most, amikor fiatal orvosaink elfoglalják helyüket a rájuk bízott őrállásokon, egy pillanatra se felejtsék el, hogy jólvégzett munkájuknak és további fejlődésüknek legfőbb biztosítéka a béke. Ezért egy pillanatra se tévesszék szemük elől a béke magasztos ügyét s azt, hogy még fokozottabban kell kivenniök részüket a békéért vívott harcból. Összeforrva dolgozó népünkkel, megtalálják munkájuk igaz örömét és mint a köz üdvének előmozdítói, egyéni boldogulásukat.

Dr. Nagy István

A nyári táborozásról

A nyári gyakorlat megkezdését a hallgatók nagy többsége lelkesedésel fogadta. Ez a bizakodó, lelkes hangulat mutatkozott meg az első napok építési munkáiban is. A gyakorlaton résztvevő hallgatók nem ijedtek meg a nehézségektől, fel voltak készülve azok leküzdésére és igen sokan úgy vélekedtek már a vizsgák ideje alatt is, hogy: »**Jó lesz ez az egyhónapos gyakorlat, legalább edződünk, fizikailag erősödünk és felfrissülünk.**« Ez a vélemény is a nyári gyakorlathoz, a kiképzéshez való jó viszonyt bizonyítja hallgatóink részéről.

A táborok helyén sok nehézségnek néztek elébe. Vidám nótaszó mellett az alkotni vágyás teljében azonban szinte zökkenő nélkül győzik le azokat. Hallgatóink megértik azt, hogy ilyen akadályok, mint a nyári nagy hőség, stb. nem vethetik vissza ifjúságunk akaraterejét és a gyakorlat kitűzött céljának teljesítését. **A nehézségek gyors leküzdésében és jó munkájukkal különösen kitüntek a TTK/4 szakasz hallgatói. Elhelyezési körletüket gyorsan fáradtságot nem ismerve és mintaszerűen építették fel és rendezték be.**

Különösen kitünt ebben a munkában Andó Mihály hallgató, akit a feladatok gyors felmérésében és megértésében, azok végrehajtásában a pontosság, a lelkiismeretesség jellemez.

Nem véletlen az sem, hogy az ő egységénél kialakult az egészséges, jó kollektív szellem, ami méginkább biztosítja azt, hogy az egység ezután is teljesíteni fogja a reá bízott feladatokat. Jó eredményük nemcsak azzal magyarázható, hogy már tavaly is résztvettek a nyári tá[illegible]áson, hanem döntően azzal, h[illegible]ndó hallgató és elvtársai az el[illegible] tanévben az elméleti oktatás területén is valóban kiváló munkát végeztek. Vizsgaeredményeik ezt kellőképen igazolják.

Az elmélet kellő ismerete nélkül nem lehet eredményes a nyári gyakorlat sem. Hallgatóink nyári gyakorlatainak alapja, amire támaszkodniok kell a kiképzés során: az évközben elsajátított elméleti anyag, a szabályzatok pontos ismerete. Csak a szabályzatok kellő ismerete ad gyakorlat közben megfelelő jártasságot, és utána a gyakorlatok befejezésével csak így lesz tudásuk kellően megalapozott.

Sípos Sándor és Ipoly György hallgatók valóban lelkiismeretesen sajátították el évközben az elméleti anyagot, így lettek a nyári gyakorlat kiválói. Nagy Pál és Varga András hallgatók (TTK. III/4) legyenek példaképei a többi elvtársaknak a nyári gyakorlat ideje alatt.

Külön meg kell emlékezni az I. évfolyam hallgatóiról, akik most vesznek részt először táborozáson. A kezdeti tájékozatlanságot és a gyakorlati jártasságban való hiányt nem számítva az I. évfolyam hallgatói sem maradnak el a magasabb évfolyamok mögött. Az ő nyári munkájukat, a nyári gyakorlathoz való viszonyukat is többségben a lelkesedés és az akarás, a nehézségek leküzdése jellemzi.

I. éves hallgatóink közül különösen kitünt a Pedagógiai Főiskola I. évfolyama és az orvostanhallgatók I. évfolyama.

A munka sikere nagymértékben függ a párt és a DISZ szervezetek munkájától. A gyakorlat helyére rendesen és szervezetten, minden zökkenő nélkül történő utazás és fegyelmezett megérkezés nem utolsó sorban a párt és DISZ aktívák szervező munkájának volt az eredménye. Különösen nagy munkát végeztek a párt és DISZ szervezetek a gyakorlatok beindításánál. **A vezetőknek a párttagok állandó és fáradhatatlan segítői és szervezői voltak, mint pl. Vajon Aladár elvtárs, aki nemcsak a gyakorlatokban élenjáró, hanem mint DISZ bizottsági tag, parancsnokának mindenkor biztos segítője. Ennek az együttműködésnek meg van az eredménye: A TTK. III/4. szakasz példaképpen áll a többi hallgatók és egységek előtt.**

A folyamatos és lelkiismeretes politikai és szervező munka segítségével kell a nyári gyakorlatok sikerét a továbbiakban is biztosítani. Minden nap, a kiképzés minden szakaszában értékelték közösen a párt és DISZ aktívák a gyakorlat eredményeit és hibáit, s a tapasztalatok alapján napról napra jobb eredmények elérésére serkentsék az egységek tagjait.

JÓL VIZSGÁZTAK A FŐISKOLA ESTI TAGOZATÁNAK HALLGATÓI

Főiskolánkon ebben az évben először nyílt meg a dolgozók részére az esti tagozat. Pártunk és kormányzatunk igen nagyjelentőségű intézkedése volt az, amikor lehetővé tette és teszi ma is, hogy az általános iskolai tanárképzőt elvégezzék mindazok, akik erre hajlamosságot és a tanári pályára hivatást éreznek. Dolgozóink közül többen megértették azt és jelentkeztek a Pedagógiai Főiskola esti tagozatára.

Megismerkedni a marxista esztétikával és az irodalmi művek értékelésénél ezeket már fel is használni. Mindez a hallgatóknak, mind a tanároknak komoly munkát jelentett és ma, az első tanév lezárásával boldogan mondhatjuk, hogy azok, akik mindvégig kitartottak, akik nem ijedtek meg a kezdet nehézségeitől, megállták a helyüket.

Nagy akarattal és szeretettel foglalkoztak kevés kivétellel tárgyaik anyagával. Szinte belevetették magukat a tudományba. Mint az iskolásgyermek, kinek a könyv jelenti a világ szélesebbkörű megismerését, ugyanúgy a mi esti tagozatos hallgatóinknak is a marxista és biológiai órák voltak azok, ahol mélyrehatóan kezdtek megismerkedni a materialista világnézettel. Izsák Sándor, a Villamosvasút kocsivezetője, Rébék Mihály, a Tudományegyetem könyvtárának dolgozója példásan végezték munkájukat, mert nemcsak időben és pontosan tettek le minden vizsgájukat, de minden vizsgájuk jeles volt. A többi dolgozók is valamennyien megállták a helyüket és munkájuk eredménye a 3.92 átlag, mely azt bizonyítja, hogy megértették pártunk és kormányunk szavát és komoly munkával készülnek, hogy két év mulva, mint jól képzett általános iskolai tanárok tanítsanak és neveljenek. **G. L.**

Az Egyetemi Könyvtár készül az 1953—54-es tanévre

A nyári szünet az iskolák, az egyetemek életében az erőgyűjtés, az előkészület ideje. A tanév lezártával értékelik a munkát, számba veszik új feladataikat, hasznosítják az elmult év tapasztalatait.

Az Egyetemi Könyvtár is a lezárult iskolai év tapasztalatait figyelembe véve — készül az új tanévre. Eddigi munkájában a legnagyobb nehézséget az okozta, hogy a multban a legszükségesebb könyveket kevés példányszámban, sőt legtöbbször mindössze egy példányban vették meg. Ennek az a kellemetlen következménye volt, hogy a látogatónak igen sokat kellet várni egy-egy könyvre, míg abba a szerencsés helyzetbe került, hogy az előjegyzettek listáján az ő neve került az első helyre.

Ma már minden kötelező és ajánlott mű megfelelő példányszámban van meg a könyvtár állományában. Így pl. a „Szöveggyűjtemény a régi magyar irodalomból" című műből 70 darabot vásároltak.

Ezeket a könyveket a látogatóknak nem csupán kéthetes határidőre kölcsönzik, hanem a szükséghez mérten a tanév egész tartamára.

A nyár folyamán tervezik az olvasótermi könyvtár kiegészítését a tanszékektől kért tematikák alapján.

A könyvtár csak úgy tudja az egyetemi oktató és nevelő munkát a maga eszközeivel segíteni, ha ismeri annak pontos menetét, részletkérdéseit. Ezért arra törekednek, hogy a legszorosabb kapcsolatot teremtsék meg minden tanszékkel és ennek érdekében meg szeretnék ismerni az 1953—54-es tanévre szóló oktatási terveket is. Ebben a tanszékeknek támogatniok kell a könyvtárat.

Az elmult tanév során a többi között különösen a marxizmus-leninizmus Tanszékkel sikerült az együttműködést megteremteniök. Ennek következtében a hallgatóknak előírt kötelező és ajánlott irodalmat esténként külön e célra kijelölt helyen előkészítették.

A jövő tanév során ezt a segítséget minden tanszéknek szeretnék megadni.

De ezen túlmenően az egyes Intézetek tudományos munkájának sikeréhez az eddiginél nagyobb mértékben igyekeznek hozzájárulni munkájukkal, ezért elhatározták, hogy *szeptembertől kezdve megindítják egyéni figyelőszolgálatukat, hogy a professzorok és tudományos kutatómunkát végző tanszemélyzeti tagok részére a szükséges könyveket, adatokat, forrásmunkákat zökkenő mentesen tudják biztosítani.*

Honvédeskü

A Bükk hegyei mozdulatlan álltak
mint éberen vigyázó harcosok.
A völgyben merész, ifjú katonáknak
szemében különös tűz lobogott.

Nem érezte még ennyire erősnek
soha magát e fiatal csapat,
mint akkor, az eskü percében; mindent
elárasztón zúdultak a szavak...

...Tomboló óceán fölött csatázik
vihar, ily erővel, ha tépi szét
a felhőket, — ahogy ez ifú gárda
világba kiáltotta esküjét,

hogy nem ismerve megalkuvást, éles
fegyverével száz öldöklő csatán
is megvéd, ha vértől mocskos vasával
az ellenség rádtörne szép hazám,

hogy hozzád, mint szülőjéhez a gyermek,
dolgozó népem, mindig hű marad...
— Lágyölű völgyek s fellegekbe nyúló
sziklák visszhangozták a szavakat. —

Nem buggyant ki még, — amióta élek
s dalokat mondok, soha ajkamon
ennyire magasztos, gyönyörű ének,
szent himnusz, mint ez a fogadalom.

S mint legszebb költeményt, most is szívemben
őrizem, mindig előttem lebeg...
— Erjen el engem elvtársaim átka
ha elfeledném honvédeskümet! —

PETROVÁCZ ISTVÁN

Augusztus 20 méltó megünneplésére felajánlásokkal készülnek dolgozóink

Már csak néhány nap választ el bennünket augusztus 20-tól, Alkotmányunk ünnepétől. Mit is jelent számunkra dolgozó népünk törvényerőre emelt akarata, mely legszebben, legvilágosabban új Alkotmányunkban öltött testet. Küzdelmekkel teli nehéz útra tekinthetünk vissza, de a cél s az elért eredmények újult erővel töltenek el minden becsületes dolgozót. Szocializmust építő hazánk népe soha nem lankadó erővel, lendülettel vitte győzelemre célkitűzéseinket. A háború által rommá lett országunkat erős, virágzó s az életkedvtől fűtött dolgozó milliók hazájává tettük. Ezt a hatalmas sikert rögzíti le Alkotmányunk is. A dolgozó nép hatalma testesül meg benne s szilárd biztosítéka jövőnk építésének. Nemcsak az elért nagy eredményeket tükrözi, hanem előre is mutat, megvilágítja azt az utat, melyen haladnunk kell, boldog életünk érdekében. Mindannyiunk hatalmas lelkesedése fogadta országgyűlésünk ezen nagyszerű alkotását és szilárd elhatározással tettük magunkévá, mert látjuk és érezzük, hogy ragyogó jelenünk, boldog jövőnk zálogát foglalja magában. **1949 augusztus 20-a méltán egyik legjelentősebb határköve áldozatos munkánknak s méltán egyik legnagyobb ünnepünk is annak minden évfordulója.**

Alkotmányunk évfordulóját méltóképpen az Orvostudományi Egyetem dolgozói úgy ünneplik meg, hogyha saját munkaterületükön kötelezettségvállalásokat tesznek a betegségmegelőző, gyógyító és kutató munka, valamint oktató munka jobbátételére. Az egészségügyi munka területén a rövidlejáratú kötelezettségvállalások nem észszerűek és nem célszerűek, mivel sem az oktató munkában, sem a gyógyító munkában, sem pedig a kutató munkában a rövid idő alatt elvégzett munkát eredményesen, reálisan kiértékelni nem tudjuk. Éppen ezért Alkotmányunk ünnepére tett kötelezettségvállalásainkban arra törekedtünk, hogy felajánlásainkban a klinikák és intézetek munkatervét támasszuk alá, illetve azoknak megvalósítását segítsük elő. Minden klinika és minden intézet féléves munkatervet készített, melynek alapján dolgozóink megtették kötelezettségvállalásaikat. A klinikák és intézetek munkatervétől eltérően Műszaki Osztályunk dolgozói tudnak csupán rövidlejáratú kötelezettségvállalást tenni, hiszen munkájuk nap mint nap kiértékelhető, mivel túlnyomórészt műszaki irányú munkával foglalkoznak. Igen kiváló és jó kötelezettségvállalásokat tettek a Műszaki Osztály dolgozói általában véve, melyek közül egy párat az alábbiakban megemlítünk; de nemcsak az alábbiak, hanem a többi dolgozók is igen jó kötelezettségvállalást tettek.

Horváth József felajánlásában vállalja 1 db 200x125-ös LÉGÓtábla elkészítését, 1 db ólomláda, 1 db rádiumasztal, 1 db satupad elkészítését és 9 db pad átalakítását.

Kátay István és Papp Géza esztergályosok egy db köszörűgép elkészítését és üzembeállítását vállalják.

Hasznos Pál és Nagy Mihály bádogosok egy db hallgatókészüléket készítenek, amellyel a földben levő csőrepedések pontos helyét meg tudják állapítani. Ezenfelül egy autógeisir átalakítását és a klinikák bádogtetőjének és esőcsatornáinak átvizsgálását vállalták.

Klinikáink dolgozói a Makarovi-mozgalom megvalósítása érdekében a jobb betegellátás, a betegekhez való viszony megjavítására, betegek között végzendő felvilágosító munkára tettek kötelezettségvállalást.

A Sebészeti Klinika nővérei és egyéb dolgozói a Makarovi-mozgalom keretében minden olyan külső zajt, mely a betegek nyugalmát zavarja (ajtónyikorgás, ajtók hangos csapódása, kocsikeréknyikorgás, hangos beszéd, edényzörgés, stb.) ki fognak küszöbölni, egymást állandóan figyelmeztetik a csend megőrzésére, úgyszintén a betegek látogatóit is. Ezenkivül a műtétre kerülő betegeket felvilágosítják, megnyugtatják, a betegek ügyes-bajos szociális problémáit — amennyiben rajtuk múlik — elintézik. A betegek és látogatók között a fertőző betegségekről és azok ellen való védekezésről felvilágosító előadást fognak tartani.

A klinika kórtermeit és folyosóit csinosabbá és otthonosabbá teszik. Ezt a kötelezettségvállalást a féléves munkaterv alapján tették meg és ennek alapján versenyre hívták ki az összes klinikák dolgozóit.

Dr. Vén Rezsőné Sáfrán Stefánia 3 üzemnek és 2 Kollégiumnak trachomaszűrését végzi.

Dr. Várnay Rezső és Halasi Istvánné a Lemezgyár dolgozóinak fogászati szűrését vállalták.

A fent felsorolt kötelezettségvállalások csak egy kicsiny töredékei azoknak a kötelezettségvállalásoknak, amelyek az Orvosegyetem területén a jobb gyógyító munkáért, a »Szocialista Egészségügy« megvalósításáért folyik. Az egészségügyi dolgozók is átérzik annak a jelentőségét, hogy pártunk egyik legfontosabb feladatunkká tette a dolgozók egészségvédelméért folytatott harc fokozását, a beteglátogató, beteggyógyító és betegségmegelőző munka megjavítását.

Mi munkánk területén is fellelhetők a hibák és h[illegible]ségek, mind a betegellátó munka, mind a betegekhez való viszony terén, de ezeket a hibákat az elkövetkezendő időkben ki fogjuk küszöbölni. Bebizonyítjuk azt, hogy méltó társai akarunk lenni az üzemi dolgozóknak, a szocializmus megvalósításáért folyó harcunkban.

O. E. Szakszervezeti Bizottság

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

RÁCZ SÁNDOR

IV. éves joghallgató. Az évvégi vizsgák során minden tárgyból jelesen vizsgázott. Mint a pártalapszervezet vezetőségi tagja jó példával járt elől mind tanulmányi munkájában, mind a pártmunka végzésében s társai segítésében.

RANCSÓ ETELKA

II. éves orvostanhallgató. Az évvégi vizsgákon igen jól szerepelt. Szerény magatartásáért, állandó segítő munkájáért évfolyamtársai szeretik. DISZ feladatait példamutatóan és nagy lelkesedéssel végezte.

VASS ISTVÁN

A főiskola II. éves természetrajz-földrajszakos hallgatója. Jeles eredménnyel tette le évvégi vizsgáit. Nagy szeretettel tanulja szaktárgyait. Különösen kiváló munkát végzett a gyakorlatokon. A tanszék belső munkájában is résztvesz.

Szeretettel várjuk őket

SERES ERZSÉBET

A kiskunfélegyházi Tanítóképzőben végzett. Nagy szorgalommal dolgozott, az osztály legjobb tanulója volt. Társadalmi munkáját is nagy odaadással végezte. A Pedagógiai Főiskolára jelentkezett. A felvételi vizsgán kitünően szerepelt.

VINCZE SÁNDOR

A kisujszállási gimnáziumban érettségizett kitünő eredménnyel. Matematika-fizika szakra jelentkezett. A középiskolában matematika tanulókört vezetett. Szívesen jön tanárnak, mert tisztában van a matematika-fizika tanárokra váró feladatokkal.

GULYÁS JOLÁN

Az orosházi általános gimnáziumban érettségizett jeles eredménnyel. Osztálytársai szerették, mert mindig szívesen segített a gyengébb tanulmányi eredményű társainak. Mint osztálybizottsági tag igen jó társadalmi munkát végzett. Orvostanhallgatónak jelentkezett.

A gabona betakarítása, a begyüjtés mielőbbi elvégzése mindannyiónk ügye

(Kl. I. faliujságáról)

Elérkezett a bő termés betakarításának ideje. Sürgős feladata a mezőgazdasági munkásoknak a szemveszteség nélküli aratás és terménybetakarítás.

Ha időre elvégezzük ezt a munkát, ezzel is segítjük ötéves tervünket és az életszínvonal emelkedéséhez hathatósan hozzájárulunk.

De ezen feladatok megoldása nem csak a mezőgazdasági munkásokra vár, hanem minden szocializmust építő magyar állampolgárnak, az egyetem dolgozóinak is, kötelessége résztvenni ebben a nagy építő munkában.

Azok a dolgozók, akik munkaasztalok, íróasztalok, vagy betegek mellett a több és jobb munkájukkal igyekeznek segíteni, megoldani az előttük álló problémákat, azoknak még munkájuk mellett szorgos felvilágosító munkát kell végezni. Meg kell magyarázzák, hogy milyen károkat jelenthet, ha nem vagyunk elég éberek és rést engedünk az ellenség számára. Tudjuk, hogy az ellenség minél jobban sarokba van szorítva, annál inkább támad és mindig ott, ahol a legsúlyosabb károkat tudja okozni.

Népnevelőinknek alaposan és mélyrehatóan kell foglalkozni a beadási kötelezettség teljesítésének fontosságával, mert minél több a beadott termény, annál nagyobb lesz az árubőség a dolgozók számára.

Előre a tartós béke megvédésére mindannyiunk életszínvonalának emelésére, az ötéves terv minél sikeres befejezésére!

Oláh Zsófia

A Jogi Kar hallgatói jó munkát végeztek a termelési gyakorlaton

Az egyetemi oktatás és ezen belül a jogi oktatás rendjében kiemelkedő jelentőségű az a három évvel ezelőtt született kormányhatározat, amely az egyetemi hallgatók számára tanulmányi idejük tartama alatt termelési gyakorlaton való részvételt ír elő. Ez a rendelkezés igen fontos eszköze a mult jogi oktatásában mutatkozó hibák kiküszöbölésének. A multban igen gyakran fordult elő az, hogy az egyetemi hallgató a tanulmányi idő elvégzése után kézhez kapta a diplomáját anélkül, hogy a legminimálisabb gyakorlati ismeretekkel rendelkezett volna. Ha az elméleti anyagot többé-kevésbbé el is sajátította, a gyakorlati életben pályája kezdetén hatalmas nehézségekkel küzködött. A mi jogi oktatásunk döntő feladatának tekinti azt, hogy az elméleti anyag alapos elsajátítása mellett a hallgatóság megfelelő gyakorlati ismeretekre is szert tegyen.

Az idei tanév befejeztével a III. évfolyamot végzett hallgatóink június 16-tól július 13-ig vettek részt termelési gyakorlaton. *A 63 hallgató 17 különböző bírósági, illetve államigazgatási szervnél nyert elhelyezést. Szegeden kívül Debrecenben, Kecskeméten, Hódmezővásárhelyen és Gyulán is helyeztünk el hallgatókat, mert az volt a cél, hogy minden egyes hallgató lehetőség szerint az állandó lakóhelyén vegyen részt a nyári gyakorlaton. Ugy a jogi, mint az államigazgatási szakos hallgatók előre pontosan meghatározott munkaterv szerint végezték feladataikat.* Munkájuk végzése során hathatós támogatást kaptak a foglalkoztató szervek által kijelölt üzemi felelősöktől. Különösen kiemelendő a csongrádmegyei döntőbizottságnál foglalkoztatott hallgatók, valamint a szegedi városi tanács üzemi felelőse, akik a legnagyobb aktivitással segítették hallgatóinknak.

Karunk részére a gyakorlatok jó megszervezése és lebonyolítása nem kis feladatot jelentett. Egyrészt a hallgatóknak az előző évekhez viszonyítva lényegesen nagyobb létszáma, másrészt a foglalkoztató szervek nagy száma komoly munkát kívánt meg a tanszemélyzetből kikerülő instruktorokkal. Elmondhatjuk, hogy az instruktorok feladatukat jól végezték el. A hallgatókkal állandó kapcsolatot tartottak, a felmerülő problémákban segítséget nyujtottak és rendszeresen ellenőrizték hallgatóink munkáját.

Megállapíthatjuk általában, hogy az eddigi termelési gyakorlatok közül az idei volt a legjobban megszervezett és a legjobban sikerült. *A hallgatók nagy kedvvel fogtak munkájukhoz s lelkesedésük állandóan fokozódott. Valamennyien tisztában voltak a gyakorlat jelentőségével és a zárókonzultációkon szinte kivétel nélkül megállapították, hogy rendkívül hasznos tapasztalatokat szereztek.* Igen alkamas volt a gyakorlat a jogászi pálya alaposabb megismerésére és megkedvelésére. *A bírósági zárókonzultáción pl. több hallgató is kijelentette, hogy bár eddig különösebb kedvet nem érzett a bírói pálya iránt, a termelési gyakorlat alatt szerzett tapasztalatok hatására véglegesen elhatározta, hogy a bírói pályát választja.*

A gyakorlatok legfőbb hiányossága ebben az évben is abban mutatkozott, hogy az igazságügyi hatóságokhoz került hallgatók eljárásjogi ismeretekkel még nem rendelkeztek. A tanrend értelmében ugyanis az eljárásjogi tárgyak a IV. év anyagát képezik. Viszont a perjogi ismeretekre a bírósági munka során döntő szükség van. Ennek a hiánynak a kiküszöbölésére az idén ismételten és nyomatékosan felhívtuk az illetékes szervek figyelmét.

Hallgatóink a termelési gyakorlatok folyamán nemcsak hivatali, hanem a társadalmi munkában is aktívak voltak. Különösen a gyulai városi tanácsnál és a szegedi igazságügyi hatóságoknál dolgozó hallgatók mutattak jó példát. *Igy Gyulán Koncsag Imre hallgatónk önkéntes társadalmi munkával népi táncokat tanított be a tanácsi dolgozók kultúrcsoportjai számára; több hallgatónk sajtóbeszámolót tartott, faliujság cikkeket írt.* A szegedi bíróságnál dolgozó hallgatóink az oktani alkalmazottakkal röplabda, illetve asztaliteniszmérkőzéseket játszottak munkaidejük befejeztével, ami azt bizonyítja, hogy a dolgozók és a hallgatók között igen jó kapcsolat alakult ki. A hallgatók munkafegyelme ellen komolyabb panasz sehol sem merült fel és a dolgozatát valamennyi hallgató határidőre beadta. A legjobb dolgozatokat a Kar komoly jutalomban fogja részesíteni.

Bizonyos, hogy az idei termelési gyakorlatok nagyban hozzájárultak a szocialista jogászkádernek képzéséért vívott harcunk sikeréhez.

Dr. Kemenes Béla
egyetemi tanársegéd

JÓ MUNKÁVAL HÁLÁLOM MEG ÁLLAMUNK GONDOSKODÁSÁT

1949 őszén iratkoztam be az egyetemre, az Orosz Intézet I. évfolyamára. Meg akartam tanulni az orosz nyelvet. Ekkor, 1949-ben az Intézet még igen kevés pedagógussal működött. Helyiséghiánnyal küzdött, intézeti életről még nem igen lehetett beszélni.

Az első évben igen nehezen ment a munka. Egy-egy pedagógusnak napi 8—9 órát kellett tanítania. A második, harmadik évben rohamosan fejlődésnek indult az Intézet. A párt, az állam gondoskodott róla, hogy a hallgatók minél jobb viszonyok között, minél tökéletesebben sajátítsák el az orosz nyelvet. Budapestről szovjet professzort küldtek hozzánk és állandó intézeti igazgatót is kaptunk. Az intézeti élet fellendült, könnyebbé és örömteljesebbé vált a tanulás. Uj hallgatóinkat szép intézet, jól felszerelt könyvtár várja. Minden segítséget megkapnak a tanuláshoz Államunk minden támogatást megadott a négy év folyamán. Jó pedagógusok irányítása, vezetése mellett tanulhatunk és anyagilag is megkaptunk minden támogatást ösztöndíjon keresztül. Mi jó munkával igyekeztünk megháládni e gondoskodást és arra törekedtünk, hogy jól képzett szakemberekké váljunk. Ez év július 15-én végeztünk jó és jeles tanulmányi eredménnyel. Államunk megbecsüli jó eredményeinket. Ma már senkinek sem kell attól félnie, hogy állás nélkül marad. A végző hallgatók jó szakmai felkészültségüknek megfelelően jobb-nál-jobb helyekre kerültek, azonnali elhelyezést nyertek. Egyetemen, középiskolában, lektorátuson, technikumban tanítanak majd. Az orosz szakon végzettek közül hárman fognak dolgozni az Orosz Intézetben. Én nagyon örülök, hogy idekerültem és igyekszem jó munkával megháládni államunk gondoskodását.

DEUTSCH JUDIT
tanársegéd

TANULSÁGOS TÖRTÉNET

SZAKMAI FELKÉSZÜLÉS. Olyan tényező, amelyet nem győzünk eléggé hangsúlyozni, s amelynél néha olyankor is fordulhatnak elő hiányosságok, amikor az illető szaktanár abban a biztos tudatban lép be az osztályterembe, hogy teljesen felkészült az órára. Óravázlata kifogástalan, biztosan adja elő az új anyagot, — kezében tartja az óra menetét —. Mégis néha elkövethet olyan hibát, amely talán kisebb fogalomzavarból, vagy felületesebb kifejezésmódból, s még nagyobb hiba, ha éppen tárgyi tudás, vagy szakmai felkészülés hiányából származik. Megállapításom igazolására szeretnék elmondani egy esetet, amelynek a közelmultban tanúja voltam

A FÉLÉVI VIZSGÁK utáni szünetben néhány napon át egy kis falucskában voltam rokonoimnál. Egyik délelőtt a helybeli általános iskola igazgatójával beszélgettem az irodalomról és az irodalomtanítás problémáiról. Amikor megtudta, hogy bölcsészhallgató vagyok, meghívott, hogy hallgassak meg néhány órát és saját szemeimmel, füleimmel győződjem meg róla, milyen szépen tudnak a pajtások. Igy jutottam be a VIII/a. osztályba, magyar irodalom órára.

FIATAL, GYAKORLÓÉVES tanárnő volt a magyar szaktanár. Amikor beléptünk a terembe, kívácsi szempárok szegeződtek rám. De nem zavartatták magukat. Ügyesen, talpraesetten feleltgettek a tanárnő rávezető kérdéseire. Rövid számonkérés után a tanárnő hozzákezdett a magyarázathoz. Ekkor történt meg az emlékezetes kis incidens. Egészen eddig, a pajtások fegyelmezetten viselkedtek, senki nem szólt közbe, aki akart valamit mondani, az jelentkezett.

De mielőtt a történet csattanóját elmondanám, bemutatom a nem mindennapi esemény főhősét, Lacikát. Lacika az általános iskola igazgatójának a fia. Az ablak felőli padsor harmadik padjában ült. Nyakában úttörő nyakkendő, gyerekarcán a kamasz életvidámsága, szemében okos, tudnivágyó tekintet ragyogott. Szinte magam előtt látom, amint száját kicsit nyitvafelejtve, feszülten figyelte a tanárnő minden szavát, aki éppen hozzákezdett a magyarázathoz.

„PAJTÁSOK, MOST ezen az órán az ifjúság egyik legnépszerűbb írójáról, Verne Gyuláról, a kiváló német regényíróról fogunk tanulni, akinek . . .“ — nem tudta tovább folytatni, mert Lacika, aki eddig nyugodtan ült a helyén, most ugyanolyan nyugodtan, de a jelentkezés legcsekélyebb jele nélkül fölállt és közbeszólt:

„Tanár néni kérem, Verne nem német volt, hanem francia“. —

„Bumm! Ez betalált“— gondoltam magamban és elmerengve néztem az ablakon keresztül az udvaron kapirgáló tyúkokat. Csak néhány feszült másodperc után mertem visszapillantani. Az osztályban halálos csend hónolt, amelyet csak egy legyecske zavart meg diszkrét zümmögéssel, amint az ablaktáblán szeretett volna keresztüljutni. Lacika ezalatt már hivatalos flegmával ült a helyén, miután spontán jött „hozzászólását“ megtette. A tanár néni sem törte meg a csendet a néhány kínos másodperc alatt, csak állt és nagyokat nyelt. Szemmelláthatóan azon gondolkozott, hogy most rendre utasítsa-e a közbeszólásért, vagy pedig engedje el a füle mellett. Végül is az utóbbi mellett döntött és folytatta a félbemaradt magyarázatot.

„Szóval erről a Verne Gyuláról fogunk most tanulni, akinek regényei közül biztos olvastatok már egyet-mást . . .“ — ebben nyilván igaza volt; legalább is Lacika hozzászólása ezt igazolta.

Magamban nagyon jót mulattam az eseten és vártam, mit szól majd óra végén a tanárnő. Csengetés után együtt mentünk ki. Udvariaskodtam, előre engedtem: aminek valószínűleg nagyon örült, mert így nem kellett rámnéznie. Annál inkább néztem én őt, persze csak úgy kérdően. Egymás mellett mentünk végig a folyosón. Vártam, hogy majd szól valamit az esettel kapcsolatban, de hallgatott. Igy én sem szóltam. Ahogy odaértünk a tanári szoba elé, éppen ott állt az igazgató. Tanár néni megállt előtte.

„IGAZGATÓ ELVTÁRS, mondja már, Verne tényleg francia, nem német?“

„Hm!, Verne, Verne — hát gyermekkoromban legkedvesebb írónk volt, de én bizony meg nem mondom magának, milyen nációhoz tartozott — mert én sem tudom, he, he, he“.

„De hát az igazgató elvtárs fia mondta!“

„Ja, ha ő mondta, akkor egész biztos úgy van. Nem hiába olvas össze annyit az a gyerek; no meg hát — az én fiam he, he, he“ — szólt és elheherészett a lakása felé. (Biztosan azért, hogy elújságolja feleségének fia sikerét.)

Nem birtam tovább, kirobbant belőlem a nevetés és még most is bizseregnek a nevetőizmaim, ha erre a kis esetre gondolok. Tanár néni szótlanul és hidegen végigmért mandulavágású szemeivel és eltünt a tanári szoba ajtaja mögött, amelyet jól becsapott maga után.

Sokat tanultam ebből a kis esetből. Bizony a pedagógus pályán is könnyen érhetik az embert meglepetések, különösen a nőnőnket kezdő tanárokat. Elmondtam, talán nem lesz érdektelen és azt hiszem, ezek után nem nehéz kitalálni, mi szükséges a meglepetések elkerüléséhez. Biztos fellépés, találékonyság, de mindenekelőtt lelkiismeretes szakmai felkészülés.

Wallinger Endre
bölcsészhallgató

GÁRDONYI GÉZA

90 évvel ezelőtt 1863. augusztus 3-án Agárdpusztán született Gárdonyi Géza, a magyar irodalom lelkes művelője, dolgozó népünk szerető „tanítója". Életművének egyrésze feltétlen indokoltá teszi, hogy megbecsült helyet biztosítsunk számára haladó hagyományaink között. Nem volt kiugró tehetségű lángelme, de írói becsületessége, 1848—49-es forradalmunkhoz való őszinte ragaszkodása, népszeretete forró hazafiassága miatt megérdemelten fogadta szívébe a magyar nép.

Ahhoz az írónemzedékhez tartozott, amely már nem élte át a magyar történelem addig legdicsőségesebb korszakát, 48—49 forradalmi harcait, hősi erőfeszítéseit. Születése évében Magyarországon már a Habsburg hódítók sötét ügynökei és kalandor lakájai basáskodtak, kik kemény fegyveres és papi terorral igyekeztek elnémítani a magyar nép szabadságharcos hangját. Gárdonyi Géza pályája elején nem süppedt kora sivár kiúttalanságába, s nemcsak a függetlenségi vágyak szétzúzását látta. A családi körön belül élénk szenvedéllyel lobogott 48—49 emlőke. Apja Ziegler Sándor, bátor résztvevője volt szabadságharcunknak. Ez a tanulnivágyó, nyugtalanvérű, ezermester a honvédő harcok idején boldogan bocsátotta tudását a forradalom rendelkezésére. Kossuth vörössipkás honvédeinek volt fegyverkovácsa, majd a szabadságharc bukása után hiába jelentette fel a helybeli plébános, sikerült kiszöknie a császári hóhérok karmai közül és egy bécsi gyárban, mint szakmunkás dolgozott. Apjának minden vágya az volt, hogy megörökítse 48—49-be szerzett élményeit. Ezért is taníttatta a legnagyobb anyagi áldozatok árán Géza fiát, ki élete végéig büszke volt a család forradami hagyományaira s apja elbeszélése nyomán rendkívül sok színes és megkapó fényben villantott fényt írói működése alatt a forradalmi időkre.

Igazán nem Gárdonyi Géza tehetségén, vagy becsületességén múlt, hogy végül is nem lett szabadságharcunk a magyar nép forradalmi törekvéseinek harcos írója. Az úri magyar társadalom rongyosra tépte az állandó anyagi zavarokkal küzdő családot. Apja folyton vándorolt, hogy valami megélhetést biztosítson a nagyszámú család számára. Így sem tudta megakadályozni, hogy 7 testvére a nyomor áldozata ne legyen. A család büszkesége és reménysége Géza volt. Gimnáziumba járt Sárospatakon, Budapesten, majd az egri tanítóképzőben fejezte be tanulmányait. Egyetemre azonban már nem tudott felkerülni. Három évig tanítóskodott az egyházi iskolák népnyúzó papjainak „irányításával". Nem sokáig birta a plébánosok lelketlen kínzását. Az újságíró pályára menekült. Leghuzamosabb ideig Szegeden, majd Budapesten újságíróskodott. Előbb a Szegedi Híradónál, majd a Szegedi Naplónál dolgozott. Roppant silány fizetéssel díjazták munkáját s ezért kénytelen volt mindenfajta feladat megoldására vállalkozni. Szerkesztette a Szegedi Paprika című vicclapot, de egészen silány ponyvaregények írásával is foglalkozott. A rohamosan előretörő kapitalista bérrabszolgaság hálójában vergődve ínycsiklandó, hátgerincborzongató szerelmi kalandok tömegét tálalta az alantas ponyváért sóvárgó kiadók asztalára.

1891-ben került Budapestre s hamarosan az ország egyik legünnepeltebb írója lett. Természetesen nem értékes művei, hanem a parasztsulykoló «Göre Gábor úr könyvei» révén. Az írói hírnév megfelelő anyagi ellenszolgáltatást vont maga után. Kiadója jól jövedelmező művek írására kényszeríti. Ennek a nyerészkedő üzletembernek nem szépirodalom kellett, hanem minél több haszon. A kapitalista irodalom züllesztő útvesztőjébe tévedt Gárdonyi is. 6 évvel később Egerbe költözött ugyan, de végig fenntartotta a kapcsolatot a hivatalos irodalmi körökkel. Gyakran személyesen is meglátogatta a fővárosi írókat, irodalompolitikusokat s arra is volt ideje, hogy utazgasson. Járt Törökországban, Itáliában, sőt Párisba is eljutott. Tagja volt a legkülönfélébb irodalmi társaságoknak, majd 1910-be beválasztották a Magyar Tudományos Akadémia tagjai közé. Egyre nagyobb helyet kap műveiben a meddő, értelmetlen meditálás, egyre kevesebbet lát a társadalom mélyén feszülő problémákból. Mint magába roggyant kilátástalan pszihologizálgató kusza zűrzavart lát az 1918—19-es forradalmi mozgalmakban. Közvetlenül a Tanácsköztársaság bukása után a fehér terroristákban a rend helyreállítóit igyekszik felfedezni. Később megutálja a Horthy-banditákat s visszazuhan a magányba. 1922 októberében halt meg Egerbe.

Gárdonyi a kapitalizálódó úri Magyarország merész hangú bírálójaként kezdte írói pályafutását. Fiatalkori olvasmányainak hatása alatt a realizmus és a materializmus útján indult meg. Kíméletlen társadalmi idomítás kellett ahhoz, hogy letérjen a valóság talajáról s fanyar bölcselkedés közepett kiúttalanul botorkáljon, majd tétova lépte a lélekvándorlás, a szellemidézés, az értelmen túli hitvilág dzsungelében kössön ki.

Rendkívül tanulságos számunkra Gárdonyi Géza pályája, amelyben a magyar tehetségek sorsának egész sora tükröződik. Irdatlan lelki nyomás, vad brutalitás kellett ahhoz, hogy népünk legtehetségesebb írói, akik a nincstelenek problémáival jelentkeztek a magyar irodalomban, végül is a henye urak kedvencei legyenek. A kapitalista társadalom belefojtja az őszinte szót Gárdonyi Gézába is, alkura kényszeríti s a kezdetben harcos antiklerikális író műveit a későbbiek során álszent megelégedéssel forgatják még a papok is. Felemás író lesz Gárdonyi, aki származásánál, alapműveltségénél és fiatalkori élményeinél fogva soha sem tud megbízható íróvá fajulni az uriharamiák számára.

Első művein még Jókai és Mikszáth hatása érződik. Kemény színekkel összerótt kelekótya arisztokrata figuráit a nép szemével nézi. Kiemelkedő művei, mely írói pályája csúcspontján mutatja be Gárdonyit: A Lámpás (1894), Az én falum (1898), A bor .1901) és főműve Az egri csillagok (1901).

A lámpás egy néptanító életregénye, kinek alakját önmagáról mintázza Gárdonyi. Első jelentékenyebb műve, mely leleplezi az egyházi iskolák tudománytalanságát, vallásba butítottságát és az iskolák erkölcsén őrködő papok morális züllöttségét. A katekizmus helyett «A lámpás» tanítója mértant, gazdaságtant és a magyar nép történetét tanítja. A forradalmi idők alatt, amikor «Orgyilkosoknak vad csordái rohanták meg hazánkat» a tanító hangja honvédő harcra buzdít: «Vajjon siket fülekkel hallgassuk-e hogyan kiáltoznak asszonyaink és gyermekeink a gyilkosok kardja alatt? Azt akarjuk-e, hogy rabláncra verjék kezeinket és a házunk falára üszökkel írják, hogy gyáva volt a magyar és megérdemelte, hogy eltöröljék a föld színéről?... Aki férfi és magyar ember, velem jön Kossuth zászlaja alá.»

Ez a regény biztató kezdet volt a haladás irányában. Gárdonyi antiklerikális hangja a későbbiek során elfakul, de a hazaszeretet lángja főművében ragyog majd teljes fényével. Az Egri csillagok a magyar nép hazaszeretetének, függetlenségi vágyának, katonai vitézségének regénye. Az író csodálattal figyeli a magyar nép hősi multját, életrevalóságát. Nem véletlen, hogy a regény nemcsak a felnőtteket, hanem a fiatal olvasók szivét is meghódította. Tárgya a magyar dicsőség, a magyar hősiesség. Ez a regény Gárdonyi életművének legértékesebb része. A magyar katonai vitézség a haza mélységes szeretetéből, a haditudományok fölényes ismeretéből és a hazafiak harcos összefogásából fakad.

A regény főhőse nem a nagybirtokosok hiúságát legyezgető főúri csemete, hanem a dolgozó magyar nép képviselője, egy kapitányi rangra emelkedett parasztgyerek, aki tiszteletet parancsoló hősiességével mutatja meg, hogyan kell szeretni védeni hazánkat, ha ellenséges hordák törnek népünkre. Megtanít a regény szeretni népünket, de arra is megtanít, hogy gyűlölni kell az idegen bitorlókat s a velük egyhúron pendülő árulókat. Az Egri csillagok egyre népszerűbb lett az olvasók előtt s nem véletlen, hogy a polgári irodalomkritika ezzel párhuzamosan csaknem megfeledkezett róla.

Élete további szakaszán eltávolodik Gárdonyi a néptől, ezt bizonyítják művei boldogtalan szereplői, akik a szerelem rabláncán tehetetlenül vergődnek. A falut is a pusztuló dzsentri szemével nézi.

Gárdonyi Géza életpályája korára jellemző írói pálya. Gárdonyit származása, tehetsége a nép írójává tenné s erre az útra tért míg a haladó hagyomány, a materialista műveltség vezeti. Nemcsak élete, hanem művének legjelentősebb része is rendkívül tanulságos szocializmust építő dolgozó népünk számára.

Sz. L.

Fonyódon nyaraltam...

Jólesön simogató nyári napsütésben iparunk büszkesége, egy modern, jól felszerelt, hatalmas zöldmotoros röpíti a különböző nyaralókba a Balaton mellett a dolgozókat. A vonatban mindenki az ablak mellett áll. Kíváncsian fürkésző tekintetek figyelik a magyar tengert s a napfényben fürdőző nyaralókat. Feszült várakozással, boldogan beszélgetnek egymással az ismeretlen utasok. Szinte kivétel nélkül mindenki az elkövetkező két hétről beszél. Akik tavaly is nyaraltak a SZOT üdülőkben, büszke örömmel mesélik élményeikel. Mint egy nagy népes család úgy zsong a kocsi. Sztahánovisták, bányászok, orvosok, tanárok és hivatalnokok fényképezőgépekkel, földrajzi tájékoztatókkal, prospektusokkal, napolajjal felszerelve indulnak a nyaralókba. A fiatalok dalos jó kedve a Balaton vizét fodrozó gyengéd szellőbe ful.

Fonyódra érve, hatalmas tömeg igyekszik eligazodni az üdülők széles skálájú labirintusában. Legtöbben most járnak itt először. Győrből, Szolnokról, de még Debrecenből is vannak itt üdülők. Közvetlenül a Balaton partján van a Szegedi Orvostudományi Egyetem üdülője. Ízlésesen berendezett kertben vannak a villaszerű épületek, ahol 3—4 személyes szobákban laknak a telep nyári vendégei.

Alighogy megérkeztünk, elhelyezkedtünk, bőséges reggelivel traktáltak meg bennünket, s hamarosan a fürdőzők közé vegyültünk. Dombvári elvtárs, a gondnok és felesége az első perctől kezdve igyekezett minden személyes kívánságot is kielégíteni. Lelkiismeretes munkájuk nagymértékben hozzájárult, hogy nyugodtan, kényelmesen tölthessük el a nyaralási időt. Megnyugtató érzés volt, hogy még az ország távoli vidékén is fedezhettünk fel némi szegedi színeket a sok úi dolog között. Az üdülő közkedvelt szakácsa a szegedi szemészeti klinika Rózsika nénije. most a Balaton mellett igyekszik ízletes főztjével megelégedést kelteni a dolgozók között. A magyar tenger hátán „Tisza" nevű csónakot ringat a szél.

Közös csónakázás után jól esik a kertben a napozás, de délután már előkerül az asztalitenisz, röplabda, sőt a fiatalok a futballtól, esetleg vízilabdától sem riadnak vissza. Az idősebbek az ebéd utáni pihenés alatt szívesebben sakkoznak, vagy az üdülő könyvtárából kölcsönzött könyveket olvassák mohó élvezettel. A rádiózás színes és különböző társasjátékok után sokban felébred a turista szenvedély s hosszabb rövidebb kirándulásokra vállalkoznak.

A nyaralóval szemben van a festői szépségű Badacsony-i hegy. Estenként sétahajó viszi a jókedvű nyaralókat a kedvelt fürdőhelyre. A hajón a fiatalok táncra perdülnek, de az idősebbek is mosolygós derűvel hallgatják a zenét.

— Túl közel látszik a Badacsony — állapítja meg szomorúan egy idősebb „benfentes." Érdeklődésünkre elárulja, hogy a helybeli népszokásokat is figyelemmel kísérte itt léte alatt s ha a Badacsony közel látszik azt jelenti, hogy vihar lesz. Valóban, a viharjelző ágyú megszólalása után ámulva figyelhettük a Balaton haragos zöld hullámokat tajtékzó vizét. De még ilyenkor sem kell kizárólag az üdülő társalgójában vesztegelni. A vasutállomás környékén, ahol főleg üdülők tanyáznak, 2 cukrászda és egy zenés sörszanatórium biztosít szórakozási lehetőséget. A hegyek közt lévő „zenekert"-ben is szinte állandóan lehet táncolni, szórakozni vagy zenét hallgatni. A helybeli primás huncut hajlongás közepett, játékos jókedvvel húzza a talpalá valót az üdülő-csoportok nem kis megelégedésére.

A 2 hét olyan gyorsan eltelt, hogy észre sem vette az ember. Csak akkor döbbentünk rá, hogy a nyaralásnak vége, amikor egymáshoz közelkerült üdülő-csoportok búcsúztak egymástól. Az állomás épülete előtt bronzbarnára színesedett, jókedvű emberek várják a gyors-motorost, hogy 2 hét vidám élményeivel gazdagodva induljanak vissza Szegedre s kipihenten, fokozott munkakedvvel érkezzenek meg munkahelyükre.

(Szekeres László)

Az Egyetemi Népiegyüttes

DERÜS HANGULATBAN érkezett haza június 2-án Budapestről, a Művészegyüttesek Országos versenyének bemutatójáról. Elvtársaink visszatértek munkájukhoz, hallgatóink újult erővel fogtak a tanuláshoz, hogy vizsgaeredményeikkel is köszönetet mondjanak államunknak, népünknek boldog életükért... közvetlenül pedig a budapesti utazásért is.

Néhány hét mulva pedig szétszéledtek az ország minden részébe. Csend lett az együttes próbatermeiben. Esetlen tokjában sarokban pihen a nagybőgő, porosan, búsan hallgatnak a cimbalomhúrok... Az együttes féltett ruhái mosodába kerültek, szorgos kezek tisztogatják a csizmákat... 30 pár pompás bőrcsizma. Ki gondolt volna erre még félévvel ezelőtt is.

★

És négy hét mulva újra megtelik fiatalokkal az egyetem. Sok-sok középiskolás kerül ebben a tanévben is egyetemünkre, hogy itt folytassa tanulmányait. Örömmel tapasztaltuk, hogy igen sok fiatal van a jövő elsőévesei között, akik valószínűleg az egymást követő kultúrversenyek nagy tömegmozgósító hatására kultúrmunkával foglalkoztak a középiskolában. Biztosak vagyunk abban, hogy nemcsak az együttes munkáját sikerül részvételükkel még jobbá tenni, hanem sikerülni fog végre jó kari kultúrbrigádokat is létrehozni.

FELVÉTELI BIZOTTSÁGAINK, nagy segítséget nyujtottak együttesünknek azzal, hogy pontosan felmérték azt, hogy a jelentkező elsőévesek közül, ki milyen kultúrmunkát végzett a középiskolában, ezeket az adatokat rendelkezésünkre is bocsájtották. Ezeknek az elvtársaknak részére már felvételi értesítésükkel együtt megküldjük az együttes felvételi vizsgájára szóló meghívót. A beiratkozások napján, minden tanulmányi osztályon színes falitáblák várják a hallgatókat, melyek az együttes eddigi munkájával foglalkoznak. Minden karon a kultúrotthon-bizottság segítségével az együttes vezetőségének egyik tagja szervezi a felvételi vizsgára való jelentkezést. A felvételeket szeptember első napjaiban tartjuk, külön minden szakcsoport részére. (Ének, zene, tánc, színjátszás.)

Szeptember első napjaiban a szervezési feladatokkal egyidőben azonban meg kell indulnia az együttes művészeti munkájának is. Október hónapra meghívást kaptunk a budapesti agráregyetemre egy teljes estét betöltő műsorral, — és Szeghy: Csodafurulyájának bemutatására a rádióhoz. A meghívásokat pedig csak úgy tudjuk elfogadni, ha együttesünk minden tagja a mult félévben tapasztalt lelkesedéssel vesz részt az együttes munkájában.

A MULT ÉV TAPASZTALATAI sok meglévő hiányosságunkra mutattak rá, — különösen az együttes vezetése terén. Az együttes vezetőségi tagjainak még több felelősséget kell érezniök munkájukkal kapcsolatban. Aktívan részt kell venniök az együttes munkájának irányításában, nemcsak a megtisztelő címet viselni. Meg kell szünnie a csoportsovinizmusnak — a nélkülünk nincs együttes — elméletnek, mert ezek megnehezítik a további jó munkát. A művészeti vezetőknek a jövőben sokkal többet kell foglalkozniok a csoportok szakmai képzésével, különösen zenei vonalon, emellett pedig, önálló, határozott vezetői kell, hogy legyenek a rájuk bízott kollektívának, és gondoskodniok kell arról, hogy a munkatervben lefektetett feladatokat maradéktalanul megvalósítsák.

SZEGEDI EGYETEM
A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Kiadja: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek
Telefon: 34—54

Csongrádmegyei Nyomdaipari V. Szeged, 3449
Felelős vezető: Vincze György

A Tudományegyetem terv- és pénzügyi osztályának munkájáról

Nem tagadható, hogy nem is olyan régen még akadtak intézeti, tanszéki dolgozók, akik az egyetemi gazdasági apparátust — a rektori hivatal kebelében működő terv- és pénzügyi osztályt — egy »szükséges rossznak« tekintették.

Megfeledkeztek ezek a dolgozók arról, hogy a terv- és pénzügyi osztály feladata: dolgozó népünk kulturális felemelésének biztosítására előirányzott milliókkal történő tervszerű gazdálkodás.

Nagy célunknak, a szocializmus építésének egyik fontos állomása a kultúrforradalom sikeres megvívása. Ebben a harcban nem közömbös, hogy ifjúságunknak hogyan biztosítjuk a jó tanulási lehetőséget.

Sztálin elvtárs azt tanítja: »semilyen állami munka, semilyen tervszerű munka nem képzelhető el helyes számvitel nélkül«. A számvitel helyessége, a pénzügyi fegyelem betartása pedig a szocializmus építésében nélkülözhetetlen. Tudnunk kell, hogy anyagi erőforrásaink javarészét dolgozó népünk anyagi és kulturális életszínvonalának emelésére fordítjuk. Ebből következik, hogy minden egyes gazdasági szervnek felelősségérzettel kell őrködni azon, hogy minden forint, melyet dolgozó népünk a gondjaira bízott, rendeltetésszerűen, a takarékosság elvének szem előtt tartásával kerüljön felhasználásra.

Ebben a szellemben kell a Terv- és Pénzügyi Osztály munkáját megítélni. Örvendetes, hogy a megbecsülés az Osztály iránt mind szélesebbkörű. Ennek tudható be, hogy az intézetek, valamint a Terv- és Pénzügyi Osztály kapcsolata, együttműködése mind jobb és jobb.

A munkafegyelem megszilárdulása ellenére azonban még vannak hibák, különösen az anyagbeszerzés terén. Az anyagmegrendelés megtörténik ugyan rendes időben, de, hogy az anyag kellő időben be is érkezzék, vagy a beérkezés után azonnal szétosztásra is kerüljön, nincs mindig biztosítva. A formális megrendelésen túlmenően az utánjárásra és a források megismerésére még több gondot kell fordítani Mikolovics elvtársnak. Kell, hogy a szétágazó munkájához segítséget kapjon.

Bodnár elvtársnak is több gondot kell fordítania a körülötte dolgozók szakmai oktatására. Ha tapasztalatát, hosszú idő alatt szerzett gyakorlati tudását átadná kartársainak, csoportjának munkája lényegesen javulna és meggyorsulna.

Ha kellő politikai és szakmai tudással rendelkezünk, akkor tudunk igazán egyetemünk oktatóinak nevelőinek olyan gazdasági vonatkozású segítséget nyújtani, mely nagymértékben elősegíti az új parancsnoki kar nevelését.

Herczeg Ferenc

Az MHK mozgalom évvégi mérlege

Szocialista sportunk alapja az MHK mozgalom. Az egyetem és főiskola ifjúsága ebben az évben is jelentkezésben túljelje fiette az előírt tervszámot, de csak globálisan, részleteiben nem. Az MHK II., a nehezebb próbára való jelentkezésben erős lemaradás mutatkozott. Megállapíthatjuk azt is, hogy az MHK II tervszáma igen magas. Az ismétlő próbákra jelentkezettek száma pedig alig múlja felül a csökkentett tervszámot. Ez azt jelenti, hogy ifjúságunk még mindig kampányszerűnek tartja a mozgalmat, vizsgának, amit csak egyszer kell letenni. A rendszeres munkát igénylő nehezebb próbára már kevesebb a vállalkozó és a próba folytatását jelentő, a megszerzett munkára harcra való készenlétet megtartó és fokozó ismétlő próbákra ismét kevés a jelentkező. Ennek részbeni oka, hogy a tavalyi MHK próbát tettek nem mindannyian kapták meg az igazolást, igazolás nélkül pedig nem jelentkezhetnek ismétlőpróbára.

Ebben az évben javult a helyzet. Ezt bizonyítja, hogy az előírt tervszámot az MHK I. teljesítésében kb. 120 százalékra teljesítettük, az MHK II. teljesítésénél azonban csak 10 százaléknál tartunk. Csak a Ped. Főiskolán jobb valamivel a helyzet. Az ismétlő próbákat az egyetemeken valamivel 100 százalékon felül teljesítettük, itt viszont a Ped. Főiskola tart csak 50 százaléknál. Ez azt bizonyítja, hogy első éveseink jobban megértették az MHK jelentőségét, mint felsőbb éveseink. Pedig tőlük várnánk a nagyobb teljesítményt, az öntudatosabb helytállást, az ismétlő próbákat. A jogász felsőbb évesek közül 2 próbázó van, a többiek csak lelkesen jelentkeztek. A sportfelelősök nem használták fel a nagyszámban rendezett évfolyam mérkőzéseket, hogy annak keretében és vonzó erejével a sportot a munkára és harcra való felkészülés tudatosságával végezzék.

Igen súlyos hibát követtek el edzőink és sportolóink, mikor edzéseiket nem az MHK testnevelési rendszerre építették. Egyetlenegy szakosztály sem mondhatja, hogy minden tagja próbát tett, még a vívók sem, akik ezen a téren a legjobb munkát végezték. Ezen sürgősen változtatni kell. Mit várjunk a nem sportolóktól, ha sportolóink, akiknek adottságai is megvannak a nagyobb teljesítményhez, ennyire öncélnak tartják saját sportjukat és nem látják világosan, hogy a szocialista sport csak az MHK-án épülhet fel.

A jelentkezőknek eddig csak 70 százaléka tett próbát. Szeptemberben főleg a sportolóknál az MHK II. letevésében erős javulást várunk, mert nem elégséges a terv teljesítése és azután pihenni a babérainkon, hanem példát kell mutatni, akarni kell, le kell küzdeni a puhányságot s el kell érni, hogy minden jelentkező tegye le az MHK próbát.